eiusdem subiecti opponātˀ. Et nō posita
se ponant. Sz tñ respectu diuersoꝝ sub
iectoꝝ nō opponūtˀ scz posito vno ī vno
subiecto ponitˀ aliud ī alio ꝛ sic in diuer-
sis posita se ponunt.

Item alia diffinitio

relatiuoꝝ est. ad aliq̄d sunt quoꝝ ꝛc̄
Postq̄ȝ posuit diffinitōem ꝛ ꝓprietates
ad aliq̄d cōiter sumpti vt se extendit ad
relatiua ẜm esse ꝛ ẜm dici. Hic cōsequē
ter ponit aliā diffinitōnem ip̄ius ad ali-
q̇d specialiter accepti. vt solū cōtinet re-
latiua ẜm esse q̄ est ꝓpria diffinitio ad a
liquid. vt ē vnū p̄dicamētū ab alijs di-
stinctū. Et data ē ab arestotile corrigē-
do p̉mā diffinitionē a platone positam
que nō ē diffinitio veroꝝ relatiuoꝝ. Et
est hec diffinitio talis. Ad aliq̄d sūt quo
rū hoc ip̄m esse ē ad aliud q̈ōāmodo se
habere. In cui⁹ p̉ma p̱te subintelligitur
gen⁹ diffiniti scz dicibile. Et ponitˀ q̇b
hoc ip̄m ē ad aliud se hr̄e ad drām sub-
stātie accidentiū absolutoꝝ ꝛ relatiuoꝝ
ẜm dici quoꝝ totū esse non est ad aliud
se habere. Deinde ponitˀ q̈ōāmō speciali
modo. qꝛ esse relatiui est ad aliud tāq̄ȝ
ad terminū cū quo d̉r ad cōuertentiam

Sciendū p̉mo. ꝙ accidens absolutū
ꝛ accñs respectiuū sic inter se differunt.
qꝛ accidens absolutū solū hȝ dependen-
tiā ad suū subiectū ꝛ nō ad terminum.
Ideo ad suū esse sufficit suū subiectū et
etiā diffinitˀ p̱ tale subiectū ẜ accidēs re
spectiuū ad suū subiectū habet dependen
tiam inq̄ȝtum est accidens. Et ad suum
correlatiuū inq̄ȝtū ē relatiuū ꝛ ideo ad
esse relatiui requiritˀ esse sui subiecti ꝛ eē
sui correlatiui ꝛ habet diffiniri per ista
duo. Ideo bene dicitˀ in hac diffinitiōe
ꝙ esse relatiui est ad aliud se habere Et
licet relatio semp̱ sit inter duo extrema
tamen nō est in vtroq̄ȝ tanq̄ȝ in subiecto
sed est in vno subiectiue. Et in alio vt ī
termino. vt paternitas est in patre subie
ctiue. Et in filio vt in termino. Et filia-
tio est in filio subiectiue. ꝛ in patre ter-
minatiue Sciendum secundo ꝙ du-
plex est relatio. quedam est relatio rea-
lis que est inter extrema realiter distinc-
ta. Et a quibus ip̄a realiter est distincta
ꝛ ad hanc relationem tria requiruntur.
Primū est ꝙ habeat extrema realia de-
fectu cui⁹ relatio que est inter entia ra-
tionis vt relatio generis ad speciem non
est relatio realis. Secūdum est ꝙ extre
ma realia realitˀ differāt. Defectu cui⁹
relatio ydemptitatis non est relatio re-
alis. Tertiū est ꝙ relatio talis sit realitˀ
distincta ab vtroq̄ȝ extremoꝝ quia si es-
set eadem realiter cū suo fundamēto ha
beret esse absolutū sui fundamenti. Et
nō diceretˀ realiter q̄ntū ad suū esse re-
spectiuū. Sed quantum ad suū esse ab-
solutum. quia a perfectiori res capit de-
noiatione. Ideo non esset relatio rea-
lis nec suū totū esse esset ad aliud Defe
ctu cui⁹ relatio creatoris ad creaturam
non est relatio realis. quia in deo non ē
accidens. Alia est relatio rationis q̄ p̄t
fieri trib⁹ modis. Primo q̈ō sibi abest
vna ip̄aꝝ conditionū ꝛ illa relatiua que
dicunt relationem realem sunt relatiua
ẜm esse. Alia vero dicunt ẜm dici ꝛ so-
lum de his que dicunt verā relationem
realē que ponuntˀ in hoc predicamento
data est presens diffinitio. Et p̱ hoc dif
fert ab alia diffinitione ad aliq̄d Sci
endum tertio ꝙ ex ista diffinitōne autor
in textu ponit vnā ꝓprietatē relatiuoꝝ q̄
talis est. Si quis diffinite nouerit vnū
relatiuoꝝ diffinite ꝛ reliquū. Cui⁹ ra-
tio est quia vnūq̈ōq̄ȝ diffinite cognosci
tur eo modo quo habet esse cum diffini
tio sit oratio indicans quid est esse rei. ẜ
esse vnius relatiui est ad aliud vt dictū
est. ergo non p̄t distincte cognosci nec
diffiniri nisi p̄ suū correlatiuū. ergo si q̇s
diffinite cognoscit vnū oportet diffini-
te cognoscere reliquum cum nullū eoꝝ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0152
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG